

Els plurals

De tant en tant, convé de tornar-ne a parlar, dels plurals, i de posar en relleu l'abús, cada cop més gran, que se'n fa, potser caldria dir que en fem, perquè segurament tots plegats participem, en una certa mesura, d'aquesta dèria encomanadissa, que hi ha el perill que ens faci oblidar que també podem parlar de les coses en singular. Aquesta mateixa nota, no hauria estat preferible d'haver-la titulada "El plural"? Ens sentim perfectament capaços de raonar la conveniència, en aquest cas concret, de l'ús del nombre gramatical del plural, però, de fet, això és el que se sol esdevenir en tots els casos en què —amb tota la moderació que cal— hem gosat retreure a algú un plural que ens ha semblat abusiú o ens hem permès d'insinuar-li que potser l'ús del singular hauria estat més adequat: que hom ha sabut donar-nos mil bones raons per a justificar, en cada cas, l'ús de la forma del plural.

Però, tanmateix, és cert que hom abusa del plural, cada dia més, i després d'haver admès totes les raons i les justificacions de cada cas particular, direm, generalitzant tant com sigui possible de fer-ho, que caldria moderar aquesta tendència i que abans de recórrer a certs noms, com és ara els noms col·lectius, els

noms genèrics i els noms abstractes en la forma del plural, seria convenient de considerar si la forma del singular no hi resultaria preferible. Hi ha molts casos regits per una pràctica tradicional: al costat del blat i de la civada (singular) hi ha les mongetes i els cigrons (plurals). Al costat de la xocolata hi ha els torrons. Però a què obeeix la pluralització de noms col·lectius o genèrics com *fruita*, *gent*, *fauna* o *flora*? I el cas, més d'un cop comentat, del modest talleret denominat, pomposament, "tallers"?

Un mot que avui sembla pecat d'usar en singular és *contingut*. En tots els programes d'ensenyament i els plans d'estudi es parla dels continguts. És que *contingut* no té ja un sentit col·lectiu? Com hem dit, hom aduirà bones raons en defensa d'aquest plural, tan bones que acabarem parlant dels continguts d'un sobre de pasta de sopes o d'una caps de llumins. Hi ha, després, com a observació recent, el cas dels materials. És segur que també hi ha qui és capaç de justificar amb traça aquest plural, però si sempre havíem dit *material d'oficina* (sí: paper, llapis, gomes, clips...), dir-ne ara *materials d'oficina*, ens sembla un d'aquests casos clars d'ús innecessari del plural.

Albert Jané